

Vásárhelyi LÁTÓHATÁR

Helyismereti - Irodalmi - Művészeti
folyóirat
II. évf. 7. szám 2011/3.

Kiadja:

HDK

Hód-Biotech Kft. Hód Kiadó

Felelős kiadó:

Fuchsz Máté ügyvezető

Szerkesztőség:

Vásárhelyi Látóhatár Szerkesztősége

E-mail: benakk@gmail.com

Telefon: + 36 20 280 2529

Főszerkesztő:

Benák Katalin

Helyismereti szerkesztő: Borus Gábor

Irodalmi szerkesztő: Simon Ferenc

Művészeti vezető: Hézsó Ferenc

A szerkesztőség további tagjai:

dr. Szabó Pál, Fülöpné Rákos Éva, Kovács István

Fotótechnika:

Gaál Györgyi

Nyelvi lektorok:

Petróczi Sándorné és dr. Lázárné Megyeri Zita

Nyomda:

Szoliter Nyomda, Hódmezővásárhely,

Benkő István nyomdavezető

M.sz. 5-13/2011

Megjelenik: negyedévente

Kapható:

LÍRA KÖNYVESBOLT PETŐFI UTCA - EMLÉKPONT

KÁLVIN ANTIKVÁRIUM ÉS KÖNYVESBOLT

TOURINFORM Iroda - Zrínyi utca

MAGYAROK BOLTJA - Lázár utca

NÉMETH LÁSZLÓ VÁROSI KÖNYVTÁR

VÁSÁRHELYI LÁTÓHATÁR SZERKESZTŐSÉGE

Megrendelhető:

Vásárhelyi Látóhatár Szerkesztősége

E-mail: benakk@gmail.com

Telefon: + 36 20 280 2529

Átutalással: Raiffeisen Bank Rt.

12067008-00149806-00100007

A 2011. évre 1.200,-Ft + postaköltség

Minden jog fenntartva! ©Vásárhelyi Látóhatár.

HU ISSN 2061-8182

Ny.t. 163/0239/2/2010

Első közlésű, elektronikus formátumú, nyel-
vileg ellenőrzött kéziratot fogadunk, mely
tartalmáért a szerző vállal felelősséget.

Adatvédelmi nyilatkozatunk megtekinthető a

www.diplomakiado.hu oldalon.

A címloldal a szegedi

Tömörkény Művészeti Gimnázium

12. grafikus osztály terve alapján készült.

A KÖRTEFA

Csikós András
1970-ben ismertem meg, friss diplomás-ként akkor kezdett rajzot tanítani Mindszenten a Dózsa-telepi Általános Iskolában. Ha megkérdezte tőle valaki, hogy hová valósi, mindig azt mondta, kishomoki. De hát honnan jött? Elmosolyodott. Ha valaki Szegedre utazik, Vásárhely után az első megálló Kishomok.

Nem találta meg igazán a helyét az alapfokú oktatásban. Pár év múlva már csak vendégként ment ki Mindszentre, ahol mindig nagy szeretettel fogadták.

Évek múltán, egy Őszi Tárlaton találkoztam a műveivel először. Pontosabban, akkor még nem tudtam, hogy az a kép, amitől földbe gyökerezett a lábam, kinek az alkotása. Csak néztem: egy fa, tele aggatva a paraszti élet mindennapos eszközeivel – mintha a saját udvarunkon álló odvas fát láttam volna viszont.

„A KÖRTEFA című festmény különös látvány. Egy göcsörtös, szinte kiszáradt gyümölcsfára számos kerti szerszámot akasztott valaki. A kép szerkezetét vonagló, egyenesekkel tördelt görbék mentén jelölte ki Csikós András. A gyümölcsöskert, a kert öreg fája, a fán lógó szerszámok, az egész összessége asszociatív gondolkodásunkat rögtön beindítja.”

/Pogány Gábor: Csikós András. Bp. Codex Print, 2002./

A kép témája és színei is az őszt, az elmúlást idézik. Érett sárgák, világos barnák sok-sok árnyalatában a - talán utoljára - úgy-ahogy kihajtott öreg körtefa helyenként még meglévő lombja látszik. Az odvas, göcsörtös, töredezett ágak között ellenpontként látjuk a simára koptatott szerszámnyeleket, a laza, homoki talaj megmunkálásának megszokott eszközeit. A holt tájban azonban ott sejlik a dolgozó, munkában megöregedett gazda szívós akarása is. Az ágra odavetett rozsdás kerítésdrót kötege is félbe maradt munkára, bontásra, vagy építésre utal. És öreg a gazda is, akár a fája. Dűledezik a kerítés, száraz növényi maradványok mindenütt - látszólag festői összevisszaságban. Ez azonban a képet nézőben mégis végtelen harmóniában oldódik fel. Békét, derűt, bölcs belenyugvást sugall ez az alkotás.

Csikós András alkotó időszaka sajnos betegsége miatt még életében megrövidült, de pár évtizedes munkálkodása alatt a Vásárhelyi Iskola jellegzetes képviselője lett. Leggyakrabban alföldi tájakat, Hódmezővásárhely környéki tanyákat, kisvárosi utcákat, a Tisza ártereit és holtágait festette. Festményei szűkebb környezetének alapos ismeretéről tanúskodnak. Képeinek fő értéke a részletek, a látható szépségek megragadása volt, s az egyedi tájkarakter rögzítése a festészet eszközeivel. Szürreális-szimbolikus látomásokat is festett a tájképein megszokott, részletező realizmussal.

Érdemes megállni a képei előtt. Végérvényesen a mienk, tehát Hódmezővásárhelyé.

Hegyiné Csernus Judit